

tøi staaer i saare eiendommelige Forhold og bliver ogsaa, som jeg nylig bemærkede, ofte kaldet til sin Stilling under saadanne Forhold. Ogsaa i fremmede Lande finder man meget unge Skibsførere, skjøndt man ogsaa der haandhæver forskjellige Aldersbestemmelser med Hensyn til forskjelligartede Næringsveie. Jeg troer, at det vil være ubilligt at fastholde de gjældende almindelige Bestemmelser i dette Tilfælde, og det vilde dog ogsaa være noget besynderligt, om et større kongeligt Fartøj kunde blive ført af en ung Mand paa 22 til 23 Aar, og det derimod ikke skulde være tilladt ham at føre en Handelsbrig, fordi han ikke havde naaet Myndighedsalderen. Jeg troer, at naar man lægger Mærke til dette og endvidere husker paa, at medens man for Borgerkabsershvervelse her i Landet fastholder Myndighedsalderen, men derimod ved Næringsbeviis eller Borgerstab til Skippere allerede i en Række af Aar ikke tager saa strengt Hensyn dertil, vil man indrømme, at der er god Grund til at lade denne Forskel vedblive at bestaae.

Indenrigsministeren ad interim:

Jeg finder dog ikke, at den ærede Rigsdagsmand (Tscherning) har anført gode Grunde for sin Mening. At der kan være Undtagelser, er en Selvfølge, dem finder man jo i alle Forhold, men naar man i Almindelighed opstiller Fuldmyndighed som Betingelse for de øvrige Borgerkabs-Erhvervelser, synes der mig ikke at være Anledning til at gjøre en Undtagelse for Skippersnes Vedkommende, fordi der kan være enkelte Tilfælde, hvor en yngre Mand meget vel kunde føre Skib — man har jo haft Exempler paa, at Mænd i en endnu yngre Alder have staaet ved Statsroret og styret Statsflotet. Men ogsaa med Hensyn til Aldersbestemmelsen forekommer mig den ærede Rigsdagsmands Forslag at være uegnet. Saaledes, som det nu er Tilfældet, forlanges vel Fuldmyndighed for at være Skibsfører, men naar Noget, som forøvrigt havde de nødvendige Egenskaber, ikke kan den i Lovens foreskrevne Alder af 25 Aar, er man istand til at give ham en Myndighedsbevilling, og altsaa Ret til at føre Skib; dette kan skee saaledes som Loven nu er affattet; men det vil ikke kunne lade sig gjøre,

naar den ærede Rigsdagsmands Forslag tages tilfølgende, idet jo dette opstiller 22 Aars Alderen som en bestemt Grændse. Naar f. Ex. en yngre Mand havde ført det af den ærede Rigsdagsmand som Exempel anførte Skib meget heldigt, havde seilet over det store Verdensocean, men var kun 21 Aar, naar han kom hjem, vilde han ikke, naar den ærede Rigsdagsmands Forslag blev vedtaget, være istand til at faae Myndighedsbevilling og derved Ret til at føre Skib; og man vilde, som sagt, ikke være istand til at give ham denne Ret ved en Myndighedsbevilling, fordi Forslaget opstiller 22 Aars Alderen som den Grændse, der ikke skal kunne roffes. Jeg skal endvidere i Almindelighed bemærke, at det dog ikke gaaer an, at man af dem, der sidde i borgerlig Næring, ikke skulde kunne forlange Fuldmyndighed. Skal En kunne sidde og drive borgerlig Næring, hvis Handlinger ikke kunne betragtes som fuldgjældige, fordi han mangler Fuldmyndighedsalderen? Nei, Fuldmyndighedsalderen maa til for at kunne erhverve Borgerkab; det vilde dog være overordentlig betænkeligt at handle med Umyndige; man tænke sig en Børs bestaaende af umyndige Folk, der kjøbslaae med hinanden. — Derimod skal jeg indrømme, at med Hensyn til den Alder, der giver Myndighed, kunde der maaskee være Spørgsmaal om Forandring, idet det mulig var rigtigt, at sætte den noget lavere; men dette er en saa alvorlig Sag, og omfatter saamange forskellige Forhold, at den vistnok maatte behandles for sig. Lader os derfor, efterat vi engang have vedtaget de Principer, der ligge til Grund for Næringsloven, gennemføre den paa de forskellige Steder, og lader os ikke hist og her gjøre Undtagelser derved.

M. Sage: Det vil vistnok blive nødvendigt til Bde's Behandling at foretage en Røttelse i Begyndelsen af S. 6, hvor det hedder: „Ret til at føre dansk Skib osv.“, da man ellers vil komme i et besynderligt Dilemma; naar f. Ex., et Skib, der hører hjemme i Flensborg, kommer her til Kjøbenhavn, har det sin Fører og sit Mandskab efter de Regler, som der ere fastsatte, men naar det udelæres herfra, f. Ex. til Vestindien, hvad der dog imellem hænder, kommer denne Lov til Anvendelse, forsaavidt Skibet